

سینمای جهان

سهم ۹۴ درصدی تعرض جنسی در سینمای هالیوود

تحقیقات جدید نشان می‌دهد ۹۴ درصد زنان فعال سینمای هالیوود تجاوز و تعارض جنسی را تجربه کرده‌اند. به گزارش فارس به نقل از هالیوود ریپورتر، در مصاحبه‌هایی که طی این تحقیق با زنان در هالیوود شده، مواردی همچون برهنه کردن‌های غیر ضروری در صحنه فیلمبرداری، لمس ناخواسته و تحت شرایط اجبار، نشان دادن فیلم‌ها و عکس‌های پورن به صورت اجباری، صحبت‌های رکیک جنسی و تجاوز جنسی عنوان شده است. در این تحقیق همچنین به سن این تجاوزها اشاره شده و زنان زیر ۳۰ سال بیشترین موارد آزار و تجاوز را داشته‌اند و زنان بالاتر از این سن نیز بیشتر در اتاق هتل‌ها با استفاده از زور و بی‌شهادت ارتقای سطح کاری مورد تجاوز کامل جنسی قرار گرفته‌اند. تجاوزکنندگان هم در این تحقیق لحاظ شده‌اند به این ترتیب که ۲۹ درصد از آنها مدیران کمپانی‌ها و کارگردانان و تهیه‌کنندگان، ۲۴ درصد همبازی‌ها و همکاران و ۲۰ درصد سوپروایزرها و مدیران ارشد بوده‌اند.

مستند

نخستین مستند از سقوط هواپیمای تهران- یاسوج در تلویزیون

جدیدترین قسمت از برنامه تلویزیونی ۲۶۰ درجه با موضوع بررسی حادثه سقوط هواپیمای تهران- یاسوج تولید شده است. به گزارش روابط عمومی شبکه مستند، هفتمین قسمت از برنامه تلویزیونی ۳۶۰ موضوع سقوط هواپیمای ATR هواپیمایی آسمان را مورد بررسی قرار داده است. حذف پرواز تهران- یاسوج از رادارهای هواپیمایی تبدیل به دلهره‌آورترین خبر روز یکشنبه شد. «۳۶۰ درجه» مجموعه مستندهای اجتماعی، فرهنگی و سیاسی است که با توجه به اتفاقات و سؤوژهای مهم جامعه در طول یک هفته تهیه و تولید می‌شود. به روز و به لحظه بودن موضوعات از ویژگی‌های اصلی این برنامه تلویزیونی است. این برنامه با تهیه‌کنندگی و کارگردانی محمدهادی نعمت‌اللهی، جمعه هر هفته ساعت ۲۱:۳۰ از شبکه مستند پخش می‌شود.

کتاب

مجموعه شعر «ارغوانی‌ها» برای پور منتشر شد

مجموعه شعری «ارغوانی‌ها» شامل اشعار آیینی عباس براتی‌پور منتشر شد. به گزارش پایگاه حوزه هنری، برای پور

درباره این مجموعه شعری گفت: مجموعه اشعار آیینی‌ام را در این کتاب جمع‌آوری کردم که این کتاب شامل غزل، رباعی، دوبیتی، قصیده و مثنوی کوتاهی می‌شود که همگی در یک مضمون سروده شده است. بهت نگاه و عده دیدار، عطش عشق، داغ تنگی، سوار مشرقی، در ساحل علقمه، ماه در فرات، بر جبین صبح و... تعدادی از آثار منتشر شده وی است. در زیر یک شعر از این کتاب را با هم می‌خوانیم:

شال سبز بهاران؛ برای حضرت موعود(عج) ای در هوای تو جاری عطر نسیم بهاران آوای گرم کلامت پیچیده در کوچه‌ساران در خانه‌های دل ما عشق تو ماؤا گزیده است شوق وصال تو برده است تاب از دل بی‌قراران با مرغ هم‌نوايي‌ام، در این کوبیر عطش خیز ای ابر رحمت، به رقص آرزوای بشکوه باران یاران عاشق گذشتند از مرز سرخ شهادت بردند داغ فراقت تا وسعت لاله‌زاران

آهنگ مانند ناردم، با این غم خانمان سوز دوران به کام کلاغان، آتش به جان هزاران تا چند باید نشست در کنج ویرانه غم تا چند باید ببینیم بر گنج‌ها نقش ماران! خون دل از دیده جاری‌ست مستضعفان جهان را بر سینه‌شان زخم کاری از خنجر نابکاران بر عرصه خون و شمشیر چون با نهدی بهر پیکار برزند سر پیش پایت از بیم جان تک‌سواران در این غروب غم‌انگیز، در غریت زرد پاییز کی می‌رسد دست‌هامان بر شال سبز بهاران؟ پیداست تره زم می‌آبی، غم‌ها دل می‌زدایی آغوش خود می‌گشایی بر روی چشم‌انتظاران

«تنگه ابوقریب»، «به وقت شام» و «لاتاری» آثار برتر «مجمع منتقدان سینمای انقلاب»

منتقدان اشتباهات داوری را جبران کردند

هادی حجازی‌فر؛ بازیگر برتر جشنواره فجر

گروه فرهنگ و هنر: «مجمع نویسندگان و منتقدان سینمای انقلاب» طبق رسم چند سال اخیر خود با برگزاری یک نظرسنجی از میان منتقدان و سینمایی‌نویسان دست به انتخاب آثار برتر جشنواره سی‌وششم فیلم فجر زده است. به گزارش «وطن امروز»، جشنواره سی‌وششم فجر با کاهش تعداد آثار موجود و عدم حضور چندین فیلم

به جریان «سینمای انقلاب» هستند و نادیده گرفتن این آثار در جشنواره سرعت پیشرفت فنی و تکنیکی هر ساله آنها را نه تنها کاهش نخواهد داد، بلکه انگیزه را برای پیشرفت بیشتر و در عین حال بیان صریح‌تر مضامین مطلوب هم افزایش خواهد داد. به هر ترتیب، در نظرسنجی امسال «مجمع نویسندگان و منتقدان

سینمای انقلاب» از میان ۴۰ منتقد سینمایی فیلم «تنگه ابوقریب» ساخته بهرام توکلی و جشنواره‌سی‌ونهم تحلیل و ثبت خواهد شد. آثاری مانند «لاتاری» طبعاً به دلیل مضامین‌شان توسط مدیران و حلقه همیشگی داوری جشنواره نادیده گرفته شدند. بدون توجه به کیفیت و دستاوردهای فنی بالای‌شان. بی‌این وجود اما در سال‌های اخیر و با ساخت آثاری چون «شمار ۱۴۳»، «چ»، «سپانور»، «بادیگارد»، «ایستاده در غبار»، «ویلاهی‌ها»، «ماجرای نیمروز»، «تنگه ابوقریب»، «به وقت شام»، «لاتاری»... باید به همه ثابت شده باشد که حالا باکیفیت‌ترین آثار سینمای ایران متعلق

مانند تمام جشنواره‌های پیشین دولت اعتدال با «فاجعه داوری» به یاد خواهد آمد و در تاریخ ثبت خواهد شد. بایکوت کار خود پایان داد. هرچند انتقادات بحق «براهیم حاتم‌کیا» در اختتامیه چند روزی محل بحث رسانه‌ها و چهره‌های مختلف قرار گرفت اما با این همه کارشناسان، رسانه‌ها و مخاطبان سینمای ایران در سال‌های آینده جشنواره سی‌وششم را به برگزاری بی‌حاشیه آن، بلکه با ناداوری و بایکوت عجیب فیلم درخشان «لاتاری» به یاد خواهند آورد. جشنواره‌ای که برای اولین بار داوری‌ها در صراحت اعتراف کردند حتی بازی‌ها و بخش‌های فنی فیلمی را به دلیل مخالفت با محتوای آن براحتی از داوری‌ها کنار گذاشتند و ندیدند. بنابراین این جشنواره نیز

مهم در آن، اقدام درست در حذف بخش کسالت‌آور هنر و تجربه، افزایش قابل ملاحظه فیلم‌های قصه‌گو نسبت به دوره‌های پیشین جشنواره و همچنین با تقسیم جوایز در مراسم اختتامیه بین همه مدعیان، ظاهراً بی‌حاشیه‌تر از دوره‌های پیشین به کار خود پایان داد. هرچند انتقادات بحق «براهیم حاتم‌کیا» در اختتامیه چند روزی محل بحث رسانه‌ها و چهره‌های مختلف قرار گرفت اما با این همه کارشناسان، رسانه‌ها و مخاطبان سینمای ایران در سال‌های آینده جشنواره سی‌وششم را به برگزاری بی‌حاشیه آن، بلکه با ناداوری و بایکوت عجیب فیلم درخشان «لاتاری» به یاد خواهند آورد. جشنواره‌ای که برای اولین بار داوری‌ها در صراحت اعتراف کردند حتی بازی‌ها و بخش‌های فنی فیلمی را به دلیل مخالفت با محتوای آن براحتی از داوری‌ها کنار گذاشتند و ندیدند. بنابراین این جشنواره نیز

خواب زمستانی شورای پروانه نمایش ارشاد

«هجوم» کاندیدای جایزه بهترین فیلم همجنس‌گرایانه!

جشنواره برلین انتشار خبر حضور فیلم سینمایی «هجوم» ساخته شهرام مکری در میان نامزدهای جایزه «تدی» جشنواره فیلم برلین جامعه سینمایی کشور را در شوک فرو بردا به گزارش «وطن امروز»، جایزه تدی جایزه‌ای است که در حاشیه جشنواره بین‌المللی فیلم برلین و با انتخاب هیاتی مستقل به فیلم‌های شنیعی که موضوع همجنس‌گرایانه دارند اهدا می‌شود. منظور از هیات مستقل این است که اعضای آن توسط کمیته جشنواره برلین انتخاب نمی‌شوند. این هیات داوری از سازمان‌دهندگان جشنواره‌های فیلم مرتبط با همجنس‌گرایانه تشکیل شده است. از میان فیلم‌هایی که در جشنواره برلین حاضر می‌شوند، آنهایی که چنین مضامینی دارند در قالب

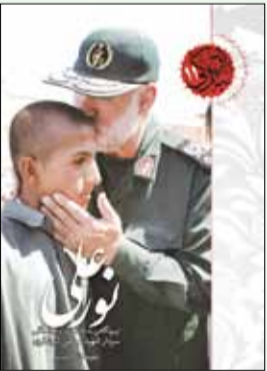

جایزه تدی با هم به رقابت می‌پردازند و نتیجه آن هم هر سال قبل از اختتامیه اصلی اعلام می‌شود؛ برنده امسال جایزه تدی روز جمعه مشخص خواهد شد. امسال این جایزه در حالی قرار است برگزیده خود را بشناسد که فیلم سینمایی «هجوم» ساخته شهرام مکری یکی از نامزدهای آن است. نکته جالب توجه در ارتباط با این فیلم آن است که تازه‌ترین ساخته شهرام مکری این روزها در سینماهای کشور و در گروه هنر و تجربه در حال اکران است! جالب‌تر آنکه این فیلم مسال گذشته یکی از مناقضیان حضور در سی‌ونهمین جشنواره فیلم فجر بود که براساس برخی شنیده‌ها به واسطه میزبانی بالای وارد بر اثر، نتوانست به این جشنواره راه پیدا کند ولی حالا توانسته از سد صدور پروانه نمایش عمومی عبور کند.

نگاهی به کتاب «نورعلی» روایتی از زندگی و اوج بندگی شهید شوشتری

«نورعلی» ستاره بود

کم‌کاری‌ها به درد آمده بود. داشت بزرگان طوایف را دعوا می‌کرد: «چرا به‌خاطر مشکلات طایفه و روستای‌تان به ما مسؤولان اعتراض نمی‌کنید؟ چرا یقه ما مسؤولان را نمی‌گیرید؟ چرا به مسؤولان نمی‌تازید؟» او پیوسته برای دردها و مشکلات مردم بلوچستان تلاش می‌کرد و در روزگار پس از جنگ که بسیاری جذب میزها و صندلی‌ها شدند، او جذب محرومیت‌های اهالی بلوچستان شد و برای برطرف کردن این محرومیت‌ها، جانانه تلاش کرد. او در این مسیر تنها دلاخوشی‌اش رضایت حضرت امام و رهبری بود

مردم بلوچستان تلاش می‌کرد و در روزگار پس از جنگ که بسیاری جذب میزها و صندلی‌ها شدند، او جذب محرومیت‌های اهالی بلوچستان شد و برای برطرف کردن این محرومیت‌ها، جانانه تلاش کرد. او در این مسیر تنها دلاخوشی‌اش رضایت حضرت امام و رهبری بود

تساها به همین خاطر هم شوشتری می‌پذیرفت. شهید حتمی می‌باید این لباس را از تن‌مان بکنند و ما خود از تن‌مان در نمی‌آوریم. این مرامی است که این پاسدار را تا آخرین لحظه در خدمت اسلام و انقلاب اسلامی، ثابت‌قدم نگاه داشت و او در این مسیر از بنل جانن دریغ نکرد. فرماندهی که هیچگاه رست فرماندهی نگرفت و برای زیردستانش مانند رفیق، برای سربازانش مانند پدر و برای مردم فردی خودی و عادی بود که بیگانه از مردم نبود: «عید نوروز رفته بود زایل، روی نوار مرزی. گفتم حالا چرا الان؟ گفت: نباید یک مسؤول به این سربازها سر بزند؟ شاید مشکل داشته باشند. آنها هم دوست دارند این روزها کنار خانواده‌های‌شان باشند». این در حالی است که شاید کمتر چنین تصویری در ذهن سربازان باشد و این رفتارها بود که او را تبدیل به یگانه‌ای به نام «نورعلی شوشتری» کرد که تبدیل به ستاره‌ای شد در ذهن اهالی منطقه بلوچستان. «با بزرگان طوایف جلسه گذاشته بود اما مثل همیشه نبود. از خنده و خوش‌ویش خبری نبود. از مشکلاتی که این چند وقت در منطقه دیده بود، ناراحت بود. دلش از

قاعده مستثنا نبود و در روزهای نبرد با رژیم بعث عراق به رهبری صدام مرانه در جبهه‌ها حاضر شد: «یک کلت داد دستم و گفت: باز و بسته کن. انجام دادم. گفتم خاطر جمع شدم. گفتم: مگر می‌خواهی چکار کنی؟ گفت: جنگ شده باید بروم. ناخودآگاه اشک در چشم‌هایم جمع شد. گفتم: نند دیگر خانم! باید مثل حضرت زینب(س) باشی. آن زمان تازه ۱۵ روز بود که عراق حمله کرده بود». او از اولین روزهای جنگ در میدان بوده و تا آخرین روزهای نبرد با دشمن یعنی خستگی‌ناپذیر در میدان ایستاد: «هار اولی که رقت جبهه بعد از ۴ ماه برگشت. انگار همان تبدیل شد به قانون خیلی زود می‌آمد ۳ و ۲ ماه بود. سه- چهار روزی می‌ماند و دوباره برمی‌گشت». او آنقدر از خودش رشادت و مردانگی نشان داد تا در نهایت به آن چیزی که می‌خواست، رسید. پس از عملیات مرصاد و ارائه گزارش‌ها به امام خمینی(ره)، خستگی آن چند روز بک تمام ۸ سال دفاع‌مقدس از جانش خارج شد: «حاج احمد آقا گزارش پیشروی‌های نیروهای خودی را برای امام خواند، امام خوشحال شد. گفتم: به شوشتری بگوئید در این دنیا که نمی‌توانم کاری بکنم. اگر آبرویی داشته باشم، در آن دنیا قطعاً شفاعت‌ش خواهم کرد. پیام امام را که به نورعلی رساندند، تمام خستگی آن چند روز از تنش درآمد». با این وجود شخصیت شهید نورعلی شوشتری در روزگار کنونی آنطور که باید معرفی و شناخته نشده و حتی می‌توان گفت این شهید با وجود اینکه هنوز زمان زیادی از شهادتش (در مقایسه با شهیدای سال‌های جنگ تحمیلی) نگذشته است اما گمان و مظلوم است. فرماندهی دلاور که بر قلب‌ها فرمانروایی می‌کرد، بخوبی به نسل جوان معرفی نشده است. حتی آثار مکتوب و غیرمکتوب با محوریت این شهید در دسترس جامعه‌ها با پشتوانه نفس مسیحایی حضرت امام خمینی(ره)، شخصیت‌هایی را در تاریخ انقلاب و بلکه تاریخ ایران بازتولید کرد که برای یافتن نمونه‌های آنها باید در همین به دست گرفت. شخصیت‌هایی متکی به نفس و باتیبات که پس از جنگ در عرصه‌های مختلف کمر همت برای پیشرفت کشور بستند. نورعلی شوشتری نیز از این

ایجاد می‌کند. پاسداری که اهل عمل بود و مردم برایش اولویت داشتند. خاطراتی که در این کتاب بازگو شده کوتاه اما حاوی نکاتی است که هر کدام گوشه‌ای از شخصیت شهید شوشتری را برای خواننده نمایان می‌کند. شخصیتی که در روزگار کنونی پشت جای خالی‌اش احساس می‌شود کسی که رو در رو با مردم می‌نشند و برای دردهای آنها اشک می‌ریزد و برای برطرف کردن‌شان چاره می‌کند: «فقیر بود و چند سالی در منطقه‌شان خشکسالی بود. جلوی سردار نستسته بود و از کاری که کرده بود خجالت می‌کشید. نورعلی گفت: ماهی چندر بدم به این و آن مواد نمی‌رسی؟» -صدهزار تومان.

اشک در چشم‌هایم جمع شد. لحظه‌ای سکوت کرد. رو کرد به همکارانش و گفت: «باید پول بگذاریم برای شغل این جوان‌ها. باید برای محرومیت‌زدایی منطقه تلاش کنیم تا دیگر یک جوان، به‌خاطر فقر دنبال این کارها نرود». او به جد پیگیری برطرف کردن مشکلات معیشتی مردم بود. حضور در صحنه‌های دفاع‌معیشتی، یکی دیگر از وجوه شخصیتی شهید نورعلی شوشتری است. نبردی که بسیاری از جوانان این سرزمین مس وجودشان را در خاک جبهه‌ها تبدیل به زر کردند و همین موجب شد تا خریدنی شوند. حضور در جبهه‌ها با پشتوانه نفس مسیحایی حضرت امام خمینی(ره)، شخصیت‌هایی را در تاریخ انقلاب و بلکه تاریخ ایران بازتولید کرد که برای یافتن نمونه‌های آنها باید در همین به دست گرفت. شخصیت‌هایی متکی به نفس و باتیبات که پس از جنگ در عرصه‌های مختلف کمر همت برای پیشرفت کشور بستند. نورعلی شوشتری نیز از این

نقدفیلم

نگاهی به فیلم «سوءتفاهم»

ساخته احمدرضا معتمدی

فیلم سینمایی با کتاب فلسفی؟!

زهرا شعبان شمیرانی: سوءتفاهم با جمله‌ای از بودریسار در باب واقعیت و فراواقعیت آغاز می‌شود و این یعنی قرار است فیلم بر این مینا ساخته شده باشد اما فیلم دقیقاً چند سطر از یک کتاب است و نه تلاش مضاعف دیگری. لوکیشن و بازی‌های شکسته و نوع فیلمبرداری هم هیچ کمکی نکرده است. بازیگران به قدری در نقش‌های‌شان جا نمی‌شوند که مخاطب با خود می‌گوید سستارگانی که از این پروژه انصراف دادند چقدر کار درستی کردند. تنها بازی خوب متعلق به پژمان جمشیدی است که اگر چه تکرار پژمان است اما نقش را خوب درآورده است. «ژان بودریسار» معروف‌ترین و جنجالی‌ترین نظریه‌پرداز پست‌مدرنیته است. وی استدلال می‌کند که جوامع پسامدرن از تکنولوژی‌های اطلاعات و ارتباطات اشباع و به عصر وانمایی(شبه‌سازی) وارد شده است. برداشت بدبینانه از این فرآیندها به این احساس فراینده‌ها منجر شده است که فرهنگ امروز سرشتی بی‌عشق و یک بار مصرف دارد. اگر هیچ چیزی تا ابد پایدار نخواهد بود، پس هیچ چیزی ارزش باور کردن را نیز ندارد. وجه دیگر نظریه رسانه‌های بودریسار، توجه او به وانمایی(شبه‌سازی) ها و امور فراواقعی است. پیشرفت عصر مدرن به سوی وانمایی‌ها، از طریق پشت‌سر گذاشتن ۳ مرحله تاریخی صورت گرفته است: مرحله ۱- (دلالت) واقعیت از طریق بازنمایی ساخته می‌شود. مانند نقشه‌ها و نقاشی‌ها. ۲- (بازتولید) بازنمایی واقعیت به‌وسیله تکنولوژی کمپانیکی بازتولید می‌شود. مانند عکاسی و فیلم. ۳- (وانمایی) بین واقعیت و بازنمایی ارتباط وجود ندارد. در عوض، ما با فراواقعیت سروکار داریم. براساس مفهوم وانمایی، ما دیگر نمی‌توانیم حلقه ربطی بین حقیقت و افسانه، واقعیت و وانمایی، سطح و عمق بیابیم. به اعتقاد بودریسار، وانمایی از چنان نیرویی در پست‌مدرنیته برخوردار است که عملاً بر «واقعیت» غلبه می‌کند؛ حضور همه جایی امر فراواقعی چنان است که هرگونه تمایزی میان واقعی و فراواقعی کاملاً توهم است. وانمایی عبارت است از تولید الگوهای یک امر واقعی بدون اصل یا واقعیت آن. رسانه‌ها ناتنها با یکدیگر سخن می‌گویند، بلکه نوعی کولاز مجازی از تصاویر شناور و آزاد هستند که خود را از قید اینکه باید چیزی غیر از خود را بازنمایی کنند، خلاص کرده‌اند. باومن در کتاب اشارت‌های پست‌مدرنیته می‌نویسد:

«بودریسار درباره چیزی می‌نویسد که حاضر نیست، چیزی که از دست نیفتاده است و دیگر وجود ندارد. او اصرار دارد که خصلت اصلی زمان ما غیبت و ناپیدایی است... چیزهایی که ما امروز با آنها زندگی می‌کنیم، عمدتاً به عنوان نشانه‌ها و نیما قابل تشخیص هستند. وانمایی این واقعیت را می‌پوشاند که همه چیز بخشی از یک بازی واحد است؛ وانمایی به اصل واقعیت زندگی تازهای می‌بخشد؛ این بار همچون جسدی که از گور برخاسته است. نمی‌توان از وانمایی بیرون رفت. نبرد با وانمایی خود نوعی وانمایی است. در جهان فراواقعیت، همه ما مثل گروگان هستیم؛ این جهت که بدون ارتباط با آنچه انجام داده‌ایم، گرفتار شده‌ایم و سرنوشت ما هیچ ارتباطی به آن چه تا به حال کرده‌ایم، ندارد». کارگردان فلسفه خوانده ما، دقیقاً آنچه را که بودریسار در فلسفه خود گفته است و باومن بخوبی تشریح کرده، ساخته است. بدون لحاظ کردن مدیوم سینما، بدون لحاظ کردن اینکه سینما با مخاطب زنده است، بدون لحاظ کردن اینکه برای گفتن آنچه در چند فصل از کتاب بودریسار می‌توان خواند چرا باید یک فیلم ۷۵ دقیقه‌ای ساخت؟ آیا قرار نیست فیلم برای ما نظریه‌ای را ملاموس کند؟ آیا اگر کسی به مباحث فنی پست‌مدرن مسلط نباشد، چیزی از ناپیدا بودن مرز واقعیت و توهم یا فراواقعیت می‌فهمد؟ و آیا حتی اگر یک دانشجو با استاد فلسفه «سوءتفاهم» را ببیند با خودش خواهد گفت که با یک فیلم موفق روبه‌رو هستیم؟ قطعاً نه! «سوءتفاهم» حتماً فیلم خوبی نیست هر چند احمدرضا معتمدی، کارگردان خوبی است. سوءتفاهم یکی از خسته‌کننده‌ترین فیلم‌های جشنواره امسال بود. تعداد کسانی که سالن سینما را از نیمه، ترک می‌کنند زیاد است و پاسخ توجیهاتی از قبیل مخاطب خاص پسند بودن را هم پیش از این داده‌ایم. یک خاطر ه از لحظه تماشای فیلم شاید تکلیف مخاطب و منتقدان و کارگردان را با «سوءتفاهم» روشن کند: از بلندی صدای خروپف کسی که سمت چپ من نشسته بود، بغل دستی سمت راستم از خواب پرید!